

چنین له دهقی کورته چیرۆکدا

پ.ی.د.سلیم پشید صالح

زانکۆی سەلاحەددىن/كۆلىزى پەروەردە

پېشەگى

چنین يان دارپشتنى كورته چيرۆك بە شىيوه يەكى گشتى پىويستى بە ھونەرمەندىكى كارامە وە ھەيە، بۇنىاتى ھونەرى كورته چيرۆك نووسەرى چيرۆك نووسەرى كارامە و شارەزاي زمان زانىكى سەركەوتوى دەۋىت، كە سېك كە خولىاي نوسيينى كورته چيرۆكى ھەبىت پىش ھەمو شتىك دەبى شارەزاي بوارى زمانەوانى و پرنسىپى ھونەرى نوسيينى ھەبىت لە رېكتەسىنى كەرهستەكانى زمان لە دارپشتنى دەقى چيرۆك، دارپشتن و چنininى كورته چيرۆك جياوازى نىدى ھەيە لەگەل چيرۆكى ئاسايى و رومندا، لە ھەياندا نووسەر دەبى تواناوا وەسفى بەسەر چىركەدنەوە زمان ھەبىت لە دابەشكىدىنى كەرهستە زمانىكەن بەسەر بىنەماكانى چيرۆك ھەر لە (كات، شوين، پالەوان، پووداۋ)، پەنگە كەسانىك ھەبن بلىن لە چيرۆك و رومندا ھەمان ئە و بىنەمايانە ھەن كە لە كورته چيرۆكدا ھەيە، وەلى مامەلەكردن لەگەل ئەم بىنەما يانە جياوازە چونكە جياوازى لە مەوداۋ پانتايى زەمينەكان (شوين و كات) ھەيە، پەيكەرى كورته چيرۆك لە بەھىزى گەياندىنى ناوهرۇڭكە كەيەتى لە دەقىكى كورت و چىدا، ھەندى جار نووسەر بەشىك لەو بىنەمايانە دەشارىتەوە لە پىتناو چىركەدنەوەداو خوينەريش ناپاستە و خۆ دەباتە نىئۇ دەقى چيرۆك و واتاكەي لە نوسيينى ئە و جۆرە چيرۆكدا نووسەرى خۆى پىويستە خاوهن مەرج و ئائىتى روشنېرىيەكى ھونەرى دارپشتنى زمان بىت.

بەشی یەکەم

چەمکی ھونەری چنین

بىگومان بەپى لىكۈلىنەوەكان زۆر لە پىتىناسەكان و لىكۈلىنەوەكان بۇ چەمكى چنин لەيەك نزىكىن، دىارە ئەمەش يەكىكە لە ئامانجەكانى نۇوسەر ھەولى بۇ دەدات يان ئەو پىڭەيەپىسىتە بىڭىرىتە بەر بۇ گەياندىنى ناوهپۆكى پۇوداۋىك يان بابەتىك بەھۆى چۆنەتى پىكخستنى وشەو زاراوهكان لەو پىتىناوهدا، ھەندىك پىتىان وايە توندكردن و پتەو كردىنى پەيوەندىبىئەكانى زمان بەرگىردىنى بابەتكە يە بۇ دەرخستنى پۇوداۋەكە يان بابەتكە بەشىۋەيەكى كارىگەر، شىۋازى چۆنەتى پىزىكىردىنى پۇوداۋەكان لەناو توپى دەقدا بۇ چىزگەياندىن و ئاسان گەياندىن بۇ خوتىنەر، مەبەست لە چنин پىكخستنى پۇوداۋە بە پىتى شىۋازىكى دىاريڪراو، گىنگ و بايەخى چىنىش لەوكاتە دەردەكەۋىت كە كىشەكانى چىرۆك يان گرفتەكانى دەگەنە لوتكە ئالۇزى و نۇوسەر لەو پىڭەيەو شىكىردىنەوەيەك بە دەستەوە دەدات بۇ خوتىنەر، لەكاتىك مەللانىكەن سەرھەلدەدەن و دەردەكەن بەرەو لوتكە ھەلەكشىن، چنин لەويە دەست پېيدەكتەن و پۇوداۋەكان دەگەيەنەتە لوتكە دواتر بەرەو داكشانى و كۆتايان دەبات، ئەوهش لە تواناي نۇوسەرە چۆن ئەو ھەلۋىستانە دەخاتە پال يەك و ياخود پاش و پىشىيان پى دەكتەن تا دەيان كەيەنەتە لای خوتىنەر و خوتىنەر پەلكىش دەات بۇ بەدۋاداچۇنى پۇوداۋەكان، ئەو پىكخستنەش پەيوەستە بە چەند پېباز و ياسايەك، بەتايىبەت دواى دەركەوتىنى نۇوسىنى ئازاد و بى سانسۇر، واتە دەتوانىن بلىيەن لەگەل ھاتنى قوتابخانەپۇمانسىت ئەم جۆرە شىۋازە بۇ نۇسىن دەركەوت وەك داهىننەنەكى (نوئى بۇ خستنە پۇى بابەتىكى دىاري كراو، چنин لە كۆندا زىاتر پەيوەست بۇوە بە ياساكانى داپشتىنى زمان لە دەقدا^(۱) (الىزابىث دېل، ت: عبد الواحد لؤلۇھ، ص ۱۰)، لە سەردەمى ئەرسىتىقش ئەو پىسایە باوبۇوە وەك بوارىكى رەخەنەيىش لە پۇ تىۋىريوە، دواترىش ئىتالىيەكان ئەو چەمكە لای ئەرسىتىق بۇوە بۇ پىسَا كان فراوانىتىيان كرد، چنин وەك ھونەرەك و پىكخەرى پلانتىك بەكارھاتووە بۇ داپشتىنى بابەتكان و لەبەھاى بابەتكە ئەدەبىيەكە ئى كەم كەردىتەوە لە پىتىاو جوانكارى زمانى داپشتن، بەلام لە مەرۇدا ئەو مەۋدایە جىيەيشتۇھە چونكە بە پېچەوانەو بەھايدەكى ترى بەخشىوە بە بابەتكە، وەك گىرپانەوە حىكايەتىك لەسەر زار كە دەبوايە بە شىۋەيەك گەيشتن بەلام لەگەل ئەو سادەيەشدا گىرەرەوە دەبوايە ھونەرەنەنەكى باش بوايە لە ئەوانىش بەيەك شادبۇونەوەو بەيەك گەيشتن بەلام لەگەل ئەو سادەيەشدا گىرەرەوە دەبوايە ھونەرەنەنەكى باش بوايە لە گىرپانەوەكەيدا چونكە پۇوداۋەكان پىكەدەخات بۇ ئەوە چىز بېبەخشى بە گوئىگەكانى، لە نۇسىنى دەقدا، خوتىنەر لە پىڭەي چىننەوە ئاگادارى ناوهپۆكى پۇداو دەبىت، ھونەرى چنин پالنەرەكى بەھىزى خوتىنەر دەبىت بۇ ئەوە بە ووردى بە دواى يان شوپىن ھەلگى نۇسەر بىت لە چۆنەتى دەربېرىنى پۇوداۋەكان، شىۋازى چنинى چىرۆك ئاستى سۆزى خوتىنەر بۇ بابەتكە دىاري دەكتەن لىزەدا نۇسەر دەبى ئەو بىنەت مەبەست لەم جۆرە چنинە چىيە، بۇ ئەو شىۋازە مامەلە كردىنە لەگەل خوتىنەردا لە توپى خوتىنەوە دەقدا، نۇسەر بەھۆى چنинى سەركەوتۇو دەتوانىت لىكچوانىنەك لە نىۋان كەسەكان و ھەلۋىستەكان و ھەلۋىستەكانى نىۋو دەق دىاري بکات، بۇ ئەوە دەق بە يەكىرىتىپە دەركەۋىت، ئەویش لە پىڭەي پىكخستنى مىڭۇرى پۇوداۋەكان و بەھىزى و لاوازى كەسەكان، دەبىت ھەلپشتىنى بابەتكە گونجاو بىت لەگەل پىكەتەكانى

دەق، بۇ نموونە ئەگەر چىرۇك بىت پووداوه كان بۇ كەسىتى پالەوانەكان بىگىرىتەوھو ھەرىيەكە بە تواناۋ ئاستى خۆيدا بىت، چىنин بە پىيى ويسىت و ئامانجى نووسەر بۇ دەرخستنى ھەرىيەكە لە بىنەماكانى دەق بە پىيى پەگەزە ئەدەبىيەكە، بۇ نموونە ئەگەر چىرۇك بىت ئەوھ نووسەر لە چىننيدا يان مملانىتەكان دە كاتە پووېكى سەرەكى چىننەكە ياخود كاتەكان لە چۆنیەتى دابەشكىرىنىيەن بەپىيى سەرەتاي دەست پېكىرىدىنى پووداۋ تا كۆتايى بە زنجىرە ياخود ئەو جۆرە گەپانەوھ و پېشخستنە كە لە بىرەگەكانى دواترى ئەم باسە بە وردى باسى لىيۆھ دەكەين يان پاوه دونانى پالەوانەكان و كەوتىيان دەكتە وىنە يان بەدوای دەرخستنى سۆزدارى كارىگەرلى پووداوه كانەوھ دەخولىتەوھ، بەلام دىارە بەشىۋەيەكى گشتى بە دوو ئاراستەدا دەروات ھەروھ چىن ئىيانى مەرقاپايدەتى دابەشى سەر دوو ئاراستە يە (چاكەو خرابە) يە ھەمان شىۋە چىننەكە مەبەست دەبىت بۇ يەك لە دۇولايەنەو بەشىۋە جىاجىيا دەردەبىرىت، كەواتە ئەركى چىنن ھەروھ ئەرسىق دەلىت: دەبىتە ھونەرى بىناسازى بۇ بابەتكە (الىزابىث دىيل، ت: عبدالواحد لۈلۈھ، ص ١٦).

رۇلۇ زمان لە بىنای دەقى چىرۇكلا:

مەبەست لە چۆنیەتى بەكارهىنانى زمان لە داپاشتى دەقدا چۆنیەتى دروستكىرىنى وىنەى جوان و سەرنجراكىشە لە پىنناو گەيانىنىكى ئاسان و چىزدار، كەرسىتەش بۇ ئەو مەبەستە كەرەستەكانى زمانە، چونكە ھەر لە سەرەتاي چونە نىيۇ دەق، خويىنەر يان گوپىگەر سەرنجى جوانكارى بەكارهىنانى زمانى نوسىن دەداو دەرگائى بۇ والا دەكىت بۇ ئەوھى بچىتە نىيۇ ناوهپۇكى دەق يان گوتار، جوانكارى دەبىتە ئاوىنەتى دەقەكە بەتاپىتەت لە چىننەي دەقىكى ھونەريدا دىارە چىنن لە بوارى دەقى ئەدەبىدا وەك نووسىنى بابەتىكى زانستى نىيە، كە تەننە پاشت بەزمانى پووت بېسەتىت و دور لە جوانكارى، بەلكو چەندىن ھونەرى تر ھەنە دىنە نىيۇ دەقى ئەدەبى وەك ھونەرى پەوانبىزى بە ھەموو لقەكانىھە لە پىنناو جوانكىرىنى دەقەكە و يان شىۋەي بونيات و لىئك گىرىدانى رېستەو زاراوه كان بۇ بەخشىنى وىنەى چىزدار بۇ خويىنەر، ستاندال پىيى وايە جوانى دەق (پەيمانى دلخوشىيە، بۇ ھەستەكانى مەرقۇ)^(٣) (الجمالية، ر.ف. جونسون: ت: عبدالواحد لۈلۈھ، ص ١٠)، ئەوھ زمانە پەيوەندى نىيۇان فۇرم و ناوهپۇك بونيات دەننەت، لە جوانىشدا بە يەكەوه يان دەبەستىتەوھ، فۇرمە دەربىراوى جوان و ناوهپۇكى جوان دەبەخشىت، ھەروھا پاش ئەوھى بەشەكانى بابەتكە كە لەگەل يەك گونجاو بن^(٤) (ھۆراس و: حميد عزيز، ھونەرى شىعر)، بە بىرۋاي ھۆراس ئەگەر نووسەر چىرۇكىكى بنوسى و كەسىتىيەكى داهىنراوى بۇ دروست بىكەت پېيىستە كەسىتىيەكە تا كۆتايى سىفەتەكانى ھەروا بىيىنە كە لەسەرەتا وەسف كراوه، دەرخستنى ئەو جوانىش لە رېڭەي زمانى نووسەرەوھ دەبىت كە چىن بىنای دەكتا يان بەدوايدا دەگەپىت، لە كۈندا تاواھكۇ پۇزگارى ئەمپۇش بەھا دەق لە جوانى دەربىپىنەكەيدا يە كە زمانى نوسىنى دەقە، ستاتىكا يەك دىاردەي سادە نىيە

بە لکو كۆمەلېك دىاردەي بە يەكەوه بەستاۋن و دەبىنە بىنەماي پېكەتەي چىننە دەق، بە مەش بەھا بابەتى دەق بەھىز دەكتەوھو پېوانھى لەسەر دەكىرى، كۆمەلېك لايەنى تر ھەن، دىنە نىيۇ زمانى چىنن لە پىنناو ئامانجىتكى دىاري كراودا، وەك فەلسەفەي ئەدەب كە پاشت بە زمانى تايىت دەبەستىت، دەگەپىتەوھ بۇ پاشتەوھى چەمكەكان كە شاراوه يە و زۇر دىار نىيە، بۇيە لە نىيۇ دەقى چىرۇكدا ئامانجىتكى دىاري كراوى نىشان كردوھ كە لە كۆتايىدا يان لە لوتكەدا دەردەكەوېت بەھۆى

هونه‌ری چنینه‌وه، ئایا تیپوانینه بۆ بهاروردکردنی پووداو به واقعیکی زیان یان گەیاندنی پەیامیکی پوشنبیری یان ئىرشادیه، جاری واش ده بیت زمانه‌که تەنیا هونه‌ر بۆ هونه‌رە، هیچ کاریکی هونه‌ری نیه بە تەنیا بۆ جوانکاری بنوسریت بخربیتە بۇو، بە لکو هونه‌ری جوانکاری لە پیتناو سود و چیز بە خشین ده بیت، رەخنه گران ھەر لە سەردەمی ئەرسەتو تاوه‌کو ئىستاش چونه نیو دهق بە دەرگای جوانکاریبیه و دەچوینن ئىنجا ئامانج و پەیامی دهق، کەواته ئەو داپشتنه‌ی دهق دەگەپیتە و بۆ ئەو دوولایه‌نى پوخسارو ناوه‌رۆك، ھەر دوولا ئاونینه‌نى ھەلسەنگاندنی يەكترن، دهق وەك تابلویەك وايە ئەگەر لە نزیکە و سەيرى بکەين پەسندى دەکەی یان جاری وا ده بیت لە دەرهە و جوانتر دەردەکەپیت کە دەکەپیتە سەر پوخسار و ناوه‌رۆكە کەی(٤) (ھۆراس، هونه‌ری شیعر لار ٣٢٢)، پیوه‌ریش بۆ ئاستى چنینى ھەركىستىل دەوەستىتە سەر چۆنیه‌تى تېھەلکىشکردنی بە شەكانى تېکستەکە بە پىيى پەگەزه ئەدەبىيەکە چیزكە بېت یان ھۆنراوه یان پۆمان یان وتار... تد، چونکە ھەرييەك لە و پەگەزانه شیوازى چنینى خۆى پېۋىستە بۆ بەھىزى تېکستەکە، داهىنانى ئەدەبى بۆ ھەر دەقىقىك پېت بە تواناي نووسەرەکە دەبەستىت لە چنینى دەقه‌کە و داپشتلى ئەندىشە نووسەر بۆ بە يەك بەستنەوەي بە شەكانى دەق و رژاندىنی هزو پەيامى لەو پېگەيەو بۆ نیو دەقەکە: دىارە ئەۋەش بۆ گەياندنى ئاسان و پۈون لە لايەن وەرگەرە و تا چەند تواناي وەرگەرتىنى ناوه‌رۆكى دەقى دەقەکە، لىرەدا چنین ئەو پېگەيە دەبېت چۆن بەھۆيەو دەق چیز بە خش دەبېت^(٥) (جمالىه النص الادب، د. مسلم جسب حسین، لار ٥٦)، دىارە كە ئامانج لە چنین جياڭىرىنەوەي دەرىپىننېكى ئاسايىيە لە دەرىپىننېكى هونه‌ری، ئەرسەت پىيى وايە شاعير لە بەر ئەو نىه پىيى دەلىن شاعير شیعر دەنوسى، بەلكو لە بەر ئەوەيە كە وشەكان بە شیوه‌يەكى هونه‌ری وكارىگەر لە هەست پېكەدەخات^(٦) (الزابىث ديل، ت: عبدالواحد لۇلۇھ، ص ٢٠) ھەمووكەس ناتوانىت ئەو پېكەختىن و جوانکارىيە بکات كە كارى چیز بە خشين و گەياندنە .

جۇرە كانى چنین :

چنینى دەق بە چەند شیوازو جۇرەك بونيات دەنرىت، ئەوهش دەوەستىتە سەر بىنەماي خستنە بۇوي پېكەتە كانى دەق بەھەموو شیواكانىيەوه، ئەوهى گشتىيە لە چۆنیه‌تى چنینى دەق دوو شیوازى دىارە یان دوو پېۋەرەي چنین كە ھەرييەكە بە پېكەختىنى بابەت و كەرەستە كانى دەق دىاري دەكىت بەم جۇرە:

۱- چىنى يەكگرتوو یان (توندوتولى) : لەم جۇرەياندا كە رەستەكانى پووداو یان پېكەتە كانى دەق بە شیوه‌يەكى دانە بېرپاوو بە دواي يەكدا ھاتۇو پېكەدە خرىت كە ھەر بەشىك يان پەرەگرافىك تەواوکەرى ئەوهى پېشىۋوتە، چىننېكى پتە و دروست دەكەت وەك يەك بابەت دەخرىنە پوو وەك بابەتى شىعى قەسىدەيەك لە پېيدا ھەلگوتنا یان بەستنەوەي كەرەستە كانى كورتە چىزكەكى بە يەكەوه، پىزكىرىنى پووداوه كان بەپىيى بىنەماكانى چىزكە ھەر لە سەرەتاو لوتكە و گىرچەنی چىزكەدا تا كۆتايى ھاتنى بە شیوه‌يەكى زنجىرە لە يەك نەپچىراو بەپىوه دەچىت .

۲- چنینى كراوه: بە بېچەوانە يەكگرتوو پووداوه كان پاش و پېش دەكىت و چەند كەسيتىيەكى جىا جىا دەکەپیتە نیو باسەكە و بابەتە كە بە شیوه‌يەكى يەكپارچەيى دەرناكەپیت ق لە شىعى بېت یان لە جۇرە كانى پەخسان و دەبىتە ئالۇزىبۇونى تېگەيشتنىيەكى باش، دىارە ھەرييەك لە و جۇرە چنینانە سوود و زيانى خۆى ھېي، لە يەكەمياندا رەنگە

خوینه‌ر به شیوه‌یه ک ناسانتر له ناوه‌رۆکی دهق بگات و ئامانجی په يامه‌که ش به پونی و خیراتر بگات، زور ترین پیژه‌ی خوینه‌ریش له مه‌بستی دهق دهگن، به‌لام لەگەل ئەوه‌شدا ئو جۆره‌یان په‌گەزی کاریگەری کەمتر تىدا ده‌ردەکه‌ویت، ده‌بىتە کاریکى لە داپشتىدا و خوینه‌ر بىزار ده‌گات گەر بەردەوام بىت.

شیوه‌کانی چنین:

ئەگەر دوو چیروک بخوینىنەوە که پەنگە لە ناوه‌رۆکدا لەيەك نزىك بن بە‌لام دواى لى وردبوونەوە ده‌بىتىن دوو دارشتن و چىنىي جىايىان ھەيە کە دەگەریتەوە بۇ ھونەرى نووسەرکانيان لە بە‌كارھەننانى پېكھاتەو بىنەما ھونەرىكەنلى چیروک لە نىيۇ دەقەکەدا، لە چیروکىكىدا چىن ئالۇز و توندە گەرچى لە ناوه‌رۆکدا لەگەل چیروکى دووھم لەيەك نزىكىن و بە‌لام لەوەي تر سادە و پەوانە بۇ ھەمان مەبەست بەوهش خوینەرەکانيان لەيەك جىا ده‌بىتەوە كەواتە نووسەر دىيارى كەنلى خوینەرەکانى لە توپى چیروکەكەدا دەست نىشان ده‌گات، ئەو ئامانجانە ش كە لە چیروکدا ھەيەتى بۇ جۆرە كە سېكىن ھەۋارىن يان پەوشىتىكى دىيارى كراويان ھەيە، مەنالىن، گەنجىن ھىتى، ئەو چىنىنه‌ش كە بە‌كارى دېنن ده‌بىت لەگەل ئاستە جياوازەكان بگۈنچىت بۇ ئەوهى ئامانجەكەي بە‌درۇستى بگەيەنەت .

زمان و داپشتىنى وىنەي ھونەرى:

چیروک ئەو ژانرەي کە پىويسىتى بە زمانىكى تايىھەت ھەيە بۇ چىنىي پېكھاتەكانى، پېكخستان و لېكدانى بىنەماكانى چیروک زمانى جىايى پىويسىتە لە ھۆنراوه، لە چیروکدا بىنەماكان (كات، شوپىن، پووداۋ، كەسەكان) داپشتىنىكى جىايى دەويىت لە پەگەزە كانى ئەدەب، نووسەرى چیروک دەبى شارەزايىكى باشى لە زمان ھەبىت لە بە‌كارھەننانى پىستەو دەستەوازەكان، لە چیروکدا پېكخستانى پېكھاتەكانى تىدایە و داپشتىنىكى جىايى دەويىت، لە چیروکدا بىناسازىكى تايىھەتى دەويىت بۇ داپشتىنى پەيكەرى پووداۋىك و كارەكتەرەكانى، زمان لەنوسىنى چیروکدا ھەر لە سەرەتاواه تا كۆتايى چەند قۇناغ و گۈرانكارى جىا جىايى داپشتىنى تىدا دىتە كايىھو و گۈرانى بەسەر دا دىت بەپىي جۆرى پووداۋ يان شوپىن و كات و كەسەكانى، زمان شىۋەي كارەكە دىيارى ده‌گات، پەيوەندىيەكى بىتەو لە نىوان زمان و بىردا ھەيە، زمان ئاۋىنەي ھىزى دەرىپاوه، نووسەر كە بىرۆكەيەك دادەپېزىت سەرەتا زمانەكە لەناخى نووسەر بى دەنگو دابەشى سەر پووداوهكانى ده‌گات يان سەرجەم بىنەماكانى چیروکى لەسەر دەچىن ئىنجائى ئەزمانە وەردەگىردىتە سەر دەنگ و نوسين^(٧) (فن الكتابة واشكال التعبير، ص ٢٥)، واتە زمانى نووسەر لە پېش ئەوهى بخريتە پۇو لە توپى دەق يان لە دەرىپىنى دەنگدا لەناخى نووسەردا دايەلۆگى لەسەر دەكىيت لە چۈنەتى خستنە پۇو چىنىدا، بۇ ئەوهى ئەو چىنىنە بىتە چاكرتىن شىۋاوز ئاۋىتەي دەقەكە، لەوهشدا دەلالەتى شتىك دەگەيەنەت، هەر چەندە زمان فراوان بىت لە دەقدا پەنگانەوە بىرى فراوانتر دەبىت پېچەوانەش راستە، چیروكىش رەنگانەوەي ئەو جۆرە بىرۆكانەن لاي نووسەر پووداوهكانى پى دەچىزىت، زمانى چیروكىش پۇوناڭكەرەوەي پووداوهكانىيەتى بە بىنەماكانى تىرىشەوە نووسەرى چیروك كە داهىننانىك ده‌گات لەزمانەكەيدا بەو داهىننانە چىنىنى دەقەكە دەگۈرپى بە پىيى بە‌كارھەننانەكە، ئەو وينانەي دەيانخاتە پۇو تەم و مىزبىت ياخود پۇون بىت، بەھۆي زمانەكەوە ئاستى

خوینه‌ره کانیشی دیاری دهکات، بۆ گشتی بیت یان بۆ تاخمه که سیکی دیاری کراو شاره‌زاییان له زمانه‌وان هەبیت و له ده لاله‌تی و شه کانی بگەن، له پیگەی زمانه‌وه پیژەی سوودو چیزی ویژدانی هونه‌ره که له پیگای زمانی به کارهاتوو له ده قەکەدا، زمان که رهسته‌یەکی خاوه له به رهست نووسه‌ری چیروک، به‌لام ئاستی فیکرو ئاستی شاره‌زایی نووسه‌ر پیویسته شاره‌زایی له به کارهینانی ئاسته کانی زمانیش هەبیت، (د. سعید محمد یدوی) پیویایه، که پینج ئاستی به کارهینانی زمان هەیه، له نویسیندا^(۱) (البنية السردية في الرواية، عبدالنعم زکریا، ص ۱۸۱)، زمانیکی پاراوی که لتوی گونجاوی سه‌ردهم، گشتی بۆ روشنبیران، گشتی بۆ خاوه‌ن هزره‌کانی، گشتی بۆ خەلکی گشتی، هەریهک لهو ئاستانه‌ی زمان خەلک و خوینه‌ری خۆی هەیه، بۆیه ده‌بی نووسه‌ر وشیارانه و به ئاگا مامەل له گەل ئەو جۆره ئاستانه‌ی زمان بکات له کرده‌ی چنیندا، مەبەست نووسه‌ری چیروک، ئەگەرچی چیروک گیرانه‌وهی پووداویکه، به‌لام تاقیگەی زمانی نووسه‌ر، زمان ئەوده‌فرهیه و هسفی کارهکت‌رە هەموو بنه‌ماکانی چیروک ده‌گریتە خۆ، ده توانیت چیزە خشیان بکات و دهقى چیروک بکاته ئاوینه‌ی بونیاته کانی، زمان به‌رای (بالی) چەند ئاستیک ده‌بینی له پیشکەشکردندا وەک وروژاندنی سروشتی زمان نووسه‌ر و زمانی باوی نووسه‌ر له‌دقدا، له پشتی ئەو به‌کارهینانه‌دا ئامانجە کانی ده‌رده‌کەون که چۆن هەستی خوینه‌ر کان ده‌وروژینن ئەمەش له پیگەی که رهسته‌ی زامانه‌وانیه‌وه^(۲) (الاسلوب والأسلوبية، بیرو چرق (ص ۳۷)، نووسه‌ر به‌هۆی زمان وینه‌ی جۆراوجۆر ده‌چنی له‌دقدا ئەم وینانه‌ش ئامانجی گەياندن جى به‌جى ده‌کەن که پەيوهست ده‌بیت به ئەندیشەی وەرگر (خوینه‌پ) (اليوت) پیی وايه زمان به‌پرسیاریتی سه‌ره‌کی ده‌بینیت له داراشت و دروست کردنی وینه‌ی سەرنج پاکیش له ده‌قدا پیگەی گەياندنه‌کەی ئاسان دهکات و هەر زمانه پیبازی ده‌قەکه دیاری دهکات به گونجاندنی له گەل ئەندیشە^(۱۰) (اللغة في الادب حديث، جاكوب كورك) ص ۲۴۶ سروشتی زمان وادهکات ئەو ووشانه هەلبزینن بۆ دهست نیشانکردنی هەلویسته کانی نیو دهقى چیروک، نووسه‌ر ناتوانی بى لایه‌نى خۆی نیشان بدت له ده‌قدا به‌هۆی زمانه‌کەیه و پسته پەيوهندیه‌کی پاسته‌و خۆی ده‌قە، چونکه لهو شه بۆ پسته و ئینجا دەق وینه‌کان ده‌پەنگیش مەبەست هزى ده‌برپاوه، له ئەدەبدا زمان پیکهاته‌یەکه باهه‌تەکان ئاماده دهکات له جوله‌کانی وشەدا، که وشەیهک بۆمەبەستیکی ئەدەبی به‌کاردیت ده‌خربیتە و ناو چوارچیوھ‌یەکی وینه‌دا پەيوهندی به‌وشه‌کانی ترەوە ده‌بیت، جیا دەیت له واتایه‌ی که له فەرەنگدایه تەنیا ده‌بیبینیت وەک چۆمسکی ئامازەی پیکردووه^(۱۱) (اللغة في الادب الحديث، جاكوب كورك، ص ۱۰۹)، له بەر ئەو وشەیهی لەکاری ئەدەبی به‌کاردیت جیا ده‌بیت له ووشه‌ی لەکاری پۆزنانه به‌کاردیت، به‌وەش فۇرمىکى ئەدەبی بۆ دەقیتکى دیاری کراو دروست ده‌بیت له وینه‌کاندا، نووسه‌ر پیش داراشتنی وشەو پسته بیروکەیه‌کی لایه بۆیه له دواتر بەدواي و شه کاندا ده‌گەپیت که به‌هېیزترین وینه‌پیدرrost بکات بۆ ئەو بیروکەیه، به‌هۆی زمانی نویسینی ده‌قەوە ناوه‌پۆک بەرهۋئاراسته‌یەکی دیاری پیبازە کان دەبات، هەر پسته يە سیستەمی داراشتنی هزره و چوارچیوھ‌کەی دیاری دهکات، زمانی ئاستی پسته کان دیاری دهکات به پیتی شوینى وینه، وینه هەیه پیویستی به پسته يە ساده ده‌بیت و ئاشکارا يە هەندى جار بۆ وینه‌یەکی تر پیویستی به پسته يە ئاویتە ده‌بیت له هونه‌ره کانی چیروکدا وەک وەسف و مۇنتاج و دايەلۆگ و..... زمان شیوازى جىيا جىابەخشى به‌کاتى نووسه‌ر بۆ هونه‌رى كردنی دهقى چیروک پەنا دەباته بەر وینه‌ی جۆراو جۆر و ئامانج جىا جىا (دروست کردنی ئەم وینانه، يان ئامانج تاقیگایه‌کی هونه‌ريه ياخود ئامانج بەرەمزکردنی

دهق، یان بُو شاردنو وه و ب دوور خستن وه وه له خهیال، یان تابلؤیه که نووسه ر دهیخاته به رده است خوینه ر بُو ئوه وه پهنه کانی تیدابخاته پوو نووسه ر بُو چنینی وینه يه کی فراوان چهندین وینه يه بچوک له يه ک ده دات نه مهش هونه ری مونتاز کردنی ئه و وینانه يه له تویی پووداوه کانی چیروکدا نووسه ر بُو پوونکردنو وه و چېز یان جی به جی کردنی ئامانج و مه بسته کانی خوی تابلؤیه کی لی دروست ده کات و به خپی له پیش خوینه ری داده نیت ناچار ده بیت پهنا بیاته به چهندین وینه يه هونه ری جیواز له پیناوه ده دست هینانی ئامانجی کوتایی، بُویه بُو هه ربنه مايیه کی چیروک جوریک وینه يه گونجاو هه لدہ بتریت تا بتوانیت له ئاسانترین پیگا دا چیروکتکی هونه ری بچنی.

وینه و بنه ماکانی چیروک

وینه له سنور کیشانی کاتی پووداوه کاندا ده دهستیته سه رئوه و کاته دابه ش ده کاته سه ر پیکهاته کانی چیروک (سهره تا، گری، کوتای) ئایا له سره تادا به و هسفی کات دهست پیده کات و وینه يه خهیالی یان مه عنه ولی دروست ده کات، نووسه ر بُو دروست کردنی وینه کان به دواي شیوه يه کی گونجاو دا ده گه پیت بُو نیشاندنی وینه يه ک کاته که دیاری ده کات ئه گه ر کات له شهودا بیتیان به ره و شه و بچیت، وینه يه کی واتایی ده خاته به رچاوی خوینه ر که ده بیڑی تاریکی بیت که سیفه تی شه وه، شه و به تاریکی ده ناسریت وه و یان که وینه يه ئه ستیره باس ده کات بیگمان ئه ستیره له شهودا ده ده که ویت که ده بیت پهنه کی وینه يه کی لیکدراو لهوات او هه ستیکراودا، واته دوو وینه به یه که وه کوڈه کاته وه^(۱۱) (بناتی وینه يه هونه ری لا ۲۰۹ سه ردادگه ری)، کاتی چیروک به سترواه به پووداوه کان چون بھر له له دروست کردنی پووداوه نووسه ر وینه يه کاته که ده کیشی که بگونجی له گه ل دوختی پووداوه که و نووسه ری سه ره که وتوو به دواي ئه و وینه هونه ریانه دا ده گه پیت که له گه ل نیشاندنی خوینه ر بخاته دوخته که وه و، واته بچیت نیو کاتی چیروک که روداوه تیداده دست پیده کات، نووسه ر ده بی کاته که ب دیزاینیکی پیک دابه ش کرد بی به پی قهواره ده کان، هر له دهست پیکردنو وه تا کوتایی چیروک، ئه وه خایاندنی کاته و چنینی سه ره که وتوو ئه وه وه که کاته کانی له لایه ک گری بدات و ئاسنی پووداوه کانیش له گه ل ده می کاته کانیدا بروات، کاتی چیروک له کاره کاندا ده ده که ویت هه موو جوره مامه لی پی ده کریت له را بردوو یان ئیستا یان له ئاییند، پیوه ندیه کی پتھ وو پاسته و خو ب جوری پوداوه کانه وه هه يه، ئایا پووداوه میزووییه و له کوندا پووداوه، یان له خهیالی پاله واندا یاخود ده شی له ئه نجامی پووداویک له پیشتر هه بوبه و پووداویک تر له ئاییند به دواي خویدا بیتیت هه ر لیزه شدا نووسه ر کاتی دهست پیکردن و کوتایی دیاری ده کات، نووسه ر ناتوانیت له سره تادا کاتی خایاندنی پووداوه دیاری بکات له چیروکدا چونکه پووداوه کان کاته کان دیاری ده کهن، به لام ده کری به کوتاییه که ببستیته و به چهندیه تی پووداوه کانی چیروک، له ویدا دهستی به سه ر کاتدا ده شکیت که چونی بیه ویت بینه خشینی و کاته کان يه کتر بربن^(۱۲) (الحکة، البراییث دیل، ت: عبد الواحد لؤه لؤه)، دیاری کردنی کاته کانیش له پیگه که بکاره هینانی کرداره کانه وه ده بیت ئایا را بردوو یان له ئیستادا یان له ئاییند ده بیت چونکه کرداره کان که ره سته کاته جیوازه کانن، کات وه ک ده فریکه پووداوه کانی تیدا ده خولینه وه و یاریکه ریش پاله وانی چیروک، کات به رده وام ده بیت وه ک برگیکی پاله وان له هه ر سه ره میکدا به رگیکی تر له به ر ده کات، له هندي کات یارمه تی ده ری پاله وان ده بیت، له

هندی شویندا، هر ئەوکاته جاری واده بیت له سه رده میکی تر له پاله وان هله لدگه پیتە وە و برگیتى ترى پى دە به خشیت نەك خوشى لە کاتىكدا و ناخوشى لە کاتىكى تردا سەرکەوتن لە کاتىدا و زېر كەوتن لە کاتىكدا، نووسە ر ناتوانىك جىگۇركى بەکات کان بکات بە ماشاي خۆى كە لە گەل پوودا و دا يە كانىگر نېيتە وە ، بەلكو دە بیت شارە زابىت لە بەركارهيتانى كاتە كان لە پىيىچى جۆرى كىدارە كان و گونجان لە گەل پەھوتى پوودا وە كاندا، ئە وينە يە هە لدە بىزىرىت كە گونجا وە بۆ پوودا وە دەزوارى پوودا وە شەودا يان لە چۆلە وانيدا، هەلپەركى، لە رۆژدا لە گۈرە پاندا... دەبى نووسەر لە پاله وان نزىك بىت يان لە شوينى ئەودا بىت بۆ دۆزىنە وە پەھوتى كارە كان لە گەل پوودا وە كاندا.

ولىنە لە چنینى رووداوى چىرۇك:

لە پوودا ودا دەبى بە سەرەتاتىك يان زنجىرە بە سەرەتاتىك ھە بىت كە دىمەنەتكى نىشان بە دەن وەك كەرەيە كى سىنە مايى بکە وىتە بەرچاواي خۆينە رو جولەى لە لا دروست بکات لە رۆيىشتىنى بە دوايە كدا، دىيارە ئەمەش بە پىكخىستى كۆمەللىك پستە و دەستە واژە دە بىت بۆ ئەنجامدان و دروست كەدنى ئە وينانە، نوسرى كارامە دەبى ئاگادارى ئە و پىكخىستىنى پستە و ووشە كان بىت لە دروست كەدنى وينە كارىگەر^(١٢) (گولبىزىرىك لە ھونەرى چىرۇك نوسىن، ئىبراهيم يونس، ١٦١) لە وينە كىشانى روودا ودا نووسەر خۆى بە دوور دەگرى لە دووبارە كەدنە وە پستە لە كورتە چىرۇكدا، چونكە ھىزى ھونەرە كە لە پستە ئىچەرە دار دايى، چىزى پوودا وە دە بىت كە راستە خۆ نىشان نە درېت، بەلكو پىچ و پەناى بۆ دروست بکەت، ئىنجا بەرە و لوتكەي بيات، چنینى پوودا وادە بىت لە سەرتايى دەست پىكىدىنە و ئاماژەيە كى پىبىكىت و بەچرى بەرە و گرى و ئاڭوزى كەدنى روودا و بچىت، لە سىماى كورتە چىرۇك و چىرۇكى كورتىش كورتپىرە لە دەربىرىندا، بۇيە دە بىت سەرەتا كە لە چەند وشەيەك تىپەر نە كات بۆ ئەوي نووسەر بتوانىت مەودا بدانە گرىچىنى لە لوتكەي چىرۇكە وە كارىگەريە كە بکە وىتە نىو گرى ئى چىرۇك، چىرۇك نووسە لە دابەشكەرنى روودا وى دەست نىشان كراو دەبى بە ئاگابى لە دارشتنى سەرەتاو كۆتايى چىرۇك، مۆباسان كە بە پىشەنگ و داهىتەرە كورتە چىرۇك دە زىمىردرى دەلى: بۆ ئە وە خۆينەر هەست بە بىزازى نە كات لە خۆينەنە وە چىرۇك دەبى سەرەتا كورت بىت و كۆتايىش كەت و پە بىت، پىوستىشە قورسایي چىرۇك لە گرى ئى روودا وە كەدا بىت^(١٣) (كولن ولسون - : انىس زكى، المعقول ولا معمول الادب الحديث، ص ٢٠٦)، كارى نووسەر ئە وەيە لە چىرۇكى سەرکەوتودا قورسایي چىرۇك كە بخاتە نىوهندى چىرۇك كە كە گرى ئى چىرۇكە و لە وىدا دەردە كە وىت، ئەگەر چى هەندى جار نووسەر يان هەندىك نووسەر روودا وە كە دەئاخنۇتە سەرە تا بەلام بۆ ئە وە خۆينەر وا زە بىرۇك كە نەھىنى، تەنبا دەبى تىشكىك يان ئاماژەيەك بە دات وەك ناوهىنانىك يان بەشىكى كەم لە گاشتى روودا، ئەگەر بەم شىۋەيە نە بىت چىرۇك هەر لە سەرەتا دەۋا و دە بىت، بەشە كانى ترى چىرۇك (گرى و كۆتايى) دېنە نىو سەرەتاو چىرۇك چىزى نامىنىت، بۇيە دە بىت ئە و ئاڭوزى بکە وىتە پىش كۆتايى راستە خۆ، سەرە تا دە بىت وەك پىشە كەك بىت بۆ نىشاندى يان ئاگادار كەدنە وە خۆينەر كە لە دواي ئە وە روودا وە گرنگە كە دېت، بۆ بزواندى خۆينەر پىوستە سەرە تاش پوون و پەيوەست بىت بە روودا وى چىرۇك^(١٤) (ابراهيم يونس، گولبىزىرىك لە ھونەرى چىرۇك نوسىن، ١٦٢)، لە چنینى سەرە تاشدا بە دواي ئە و شانە وە دە بىت كە وە سەرە روودا وى پى دە كەرت، ئەگەر روودا و كارىگەر بۇو، ئە وە بە وشە توند

ده چیته نیو پووداو و سهره تاش ئاماژه يك ده بیت بۆ ئه تو نديه ، يان ئەگەر خەيال يان سۆزدارى بۇو ئەوه سهره تا ناوينه يك ئه و لاينه ده بیت^(١٧) (سوزان لواهاظر، - محمد نجيب الاعتراف بالقصة القصيرة، ص.٨٠) لە پىكھستنى و شە و پسته كانىش خالبەندى بۆلە خۆى ده بىنېت، بۆيە له و هەلوىستانەي پىويىستى به وەستانە لە دەربىپىنى دايەلۆگى كەسەكان يان لەكتايى هاتنى پسته دەرىپارا، نيشانەي وەستاو دادەنرىت كە ده بىت كوتايى دواي قىسە كە رىك بەرامبەر بە دووه م، ياخود بۇون و دانانى چەند خالىك بۆ هەبوونى ولا مىكى جفرەي كە پرە لە بىدەنگى بۆ چىنینى وينەكانى نیو پووداو دەبى لەمىشكى نووسەردا نەخشە كە ديارى كرابىت، ئايابەرە سەركەوتتە يان تىكشكان، لە چىننيشدا هەندى نووسەر پەنگە بەو هيئە راستەوه بەرە پىش نەچىت، بەلكو بەشىوه يكى چەماوه ئەملاۋەلا دەست پى دەكات، دواتر بەو چەماوه يكى بەرە و لوتكە هەلدەكشى، ئەمەش جۈرىكە لەشىوارى چىنин وەك لاي عەبدوللە سەراج هەيە كە خوينەر دەخەلەتىنى تا نەگاتە كوتايى و لە ئامانجى چىرۇك نە گات، لوانەشە لە خوينىنەوەش بىتەوه، هەر تىنەگات، لەلایكى دى شەپۇلى ھۆش بەج شىوه يك دەئاخنرىتە نیو تەكىنېكى چىرۇك لەلاین نووسەرەوە چۆن مامەلەي دەروونيانەي پالەوان لەنیو پووداوەكان وينَا دەكات، ئايابەرە دەپورا و سەركەوتن دەپورات يان هەر لەشىنىكىدا لە ئالۇزىدا دەمېننەتەوە بەھۆي بارى ناھەموارى دەروونى پالەوانەكانەوه، ئەوه دەوەستىتە سەر نووسەر چۆنی هەلدەچنى لە دەقەدا، لەۋەشدا پىويىستى بە زىرەكى و كارامەيى نووسەرە چۆن ئە و چىننە دەھۆننەتەوە كارەكان رېكەخات .

چىننەشىۋەكانى چىرۇكدا:

گومانى تىدانىيە كە بۇوداوى چىرۇك دە بىت پشت بە زەمەن بىبەستىت و بويىنات بىرىت، پووداوىش پىويىستى بە شوين و زەمەن ئىك دە بىت كە تىيىدا بۇودەدا وەك پووبار، ژۇور، شەقام قوتا باخانە، چياو شاخ... تىنەگات، شوين لە يك لە بنەما تەواوكەرەكانى بۇوداوه كاتىك باس لە بۇوداوىك دەكربىت، خوينەر بە فلاشە كە يەوه دە چىتەوه ئەم شوينە بى ئەوهى راستەو خۇ بىبىنى وينەكە دەكىشى و لە خەيالىدا چوارچىتوه يكى بۆ دروست دەكات بەپى ئەو ئاماژە يكى لە چىرۇكە كە دا دېت، لېرەدا بۆلە نووسەر چىيە لە نيشاندان و نەخشاندىنى وينە شوينە كانى، وا دە بىت نووسەر لە سەرتادا لە وەسفىكى كورتدا وينە يكى شوينى بوداوه دەخاتە بەرچاوى خوينەر، هانى خوينەر دەدات بچىتە شوينە كە و بۇوداوه كان لە ويىدا بېبىنى نووسە شارە زايىيەكى پىويىستە بۆ خستنە بۇويى مەيدانى بۇوداوه كان، ئەگەر وانە بىت ناتوانىت چىرۇكە كە دابېرىشى كە شارە زايىلى لى ئى نە بىت يان لە بارە يەوه وەسفى بۆ نە كرابىت، نووسەر دە بىت سيفەت و كەشى شوين لەوه سەفيكىدا بخاتە رۇو شوينى بۇوداوه كان بەھۆي وەسفىكى و ردۇ چې بۆ شوينە كە يان دە بىت سيفەت و كەشى شوين لەوه سەفيكىدا بخاتە رۇو كە خوينەر بتوانىت بە ئاسانى وينە بۇوداوه كان بېبىنى^(١٨) (الاعتراف بالقصة القصيرة، سوزان لواهاظر: ت: محمد نجيب لفتة، ص.٨٧) شوينىكى دە بىت، لەگەن جۇرى بۇوداوه كە سايىتىيە كان تەربى و گونجا بىت، بۆ نموونە كېشە ئىيوان ژن مېرىدىك لەشىنىكىدا بۇودەدات كە مالە يان كۆلانى نزىك مالە، يان گوندىك مەملانىي ئىيوان ئاغاوجوتىيار كە هەر دووكىيان لە يەك شوين دەزىن بەلام دېبى يەكن، نووسەرەندى جار شوينى جىڭۈرکى دووه م، دەخاتە دواي شوينى ھاوبەش، چونكە لە دووه مدا يەكىكىيان شوينى يەكم جى دېلى بۆ دەرباز بۇون، كە بىگومان كەسە بېھىزە كە دە بىت، نووسەر دەبى وردۇ

به دیقت بیت له دارپشتنی شوینه کان و جیگورکیه که ش دیاری دهکات لهکات و ساتیکی گونجاودا^(۱۹) (گولبژیریک له هونه ری چیروک نوسین، ئیبراهم یونس، و: نبهز جیهانگیر، ۶۱-۶۲)، شوین بق پووداوی گهوره و هک له یه کداني دوو تۇتومبىل، شەقام ده بیت شوینیک و هک هۆل يان ثور بق ئەم جۆرە پووداوه به کاربېتىت، ئەگەر چیروکه کە خەيالىش بیت و به مەزەندەی نووسەر باس له پووداۋىك بکرىت، به لام ده بیت له بىرى واقعىدا ئەم وىئە يە پەسەند بیت.

بەشى دوووم

رۇنى زمان لە ئاراستە كىردىنى واتاي چیروك:

مەبەست ئەوه يە چىن پىگە يەك ھەلدە بېتىت نووسەر بق گەياندى پۇختەي واتاي چیروكە كەى بەھۆى زمانى نووسىنە كەى، كاتىك و شە ھەلدە بېتىت، كە لە واتاي فەرەنگىدا به کاردىت پىكانى پاستە و خۇ ياخود پەيوەند بە پستە ترى نىئۇ دەقە كە لە دەرخستنى واتا كەوا، و شەو پستە كان ناتوانىت دابېرىت لە و شەو پستە ترى پىش خۆى يان دواي خۆى لەواتادا، ئەگەر چىنинى دەق بەرەو تەم و مىزى بېرىت ئەوه بىگومان و شەو پستە كان دوور دەخرينەوە لە واتايە فەرەنگى كەى، رىستە يەكە يەكى بچوکە لە نىئۇ دەقدا چونكە تەنبا واتاي مەبەست بە يەك پستە دەرناكە وىت بەلكو دەبىت تەواوى دەقە كە بخويتىتەوە لە بەكارهىتىنى پستەدا لە نىئۇ دەقى چیروكدا، پىويستە پابەندى ياساكانى زمان بىت و هك پىوانە يە كىش بق دەربېرىنى واتاي راپت و دروست، ئەگەر چى ھەندى نووسەر يارى بە وياسايانە دەكەت و تىكىان دەشكىنى كە ئەمە دەچىتە نىوشىوازى نووسەرە كە خۆى، يان واتاي دەررۇوبەر بەكاردېنى و هك لە چىرۇكى رەمزىدا، بق مەبەستىكى دىارى كراو، يان ئەوه تە مەبەستى نەبىت بەرۇونى و ئاشكرا ئامانجىك بق خويتەرە كەى بخاتە بۇو، دەقى سەركەوتۇ ئەوه يە كە پەيوەندى بە فۇرمەوە نەبىت بەلكو بە واتاكە يەو بىت،^(۲۰) (د. طالب حسین، واتا سازى، ۶۸)، نوسىنە چىرۇكىش گواستنەوەي واتايە يان چەمك و مەبەستىكى ئامانجىكى دىارى كراوى بە دواوه يە، گواستنەوەي ئەوچەمكەش جى بە جى كەنلى ئەركىكە كە فراوان و ھەممە جۆرە لە ناوكۆمەلدا (سياسى، كۆمەلایەتى، ئابورى، ئايىنى، رەخنەبىي، تد...)، نووسەرە چىرۇك نايەت و شەو پستە كان يەكە يەكە بە واتاي فەرەنگى و بۇونى خۆيان دەربېرىت، ئەگەر بە پستە يەك بە تەنبا دەربېرىت پەنگە واتايە كى فەرەنگى جىياواز بگەيەنېت و هك ئەوه يە لە نىئۇ كۆمەلېك پستەدا بەكاردىت، بۇنمۇنە كە دەنوسىرى يان دەگۇترى: (دزىيە كەى ئەوان ئاشكرا بۇو)، ئەگەر ئەو پستە يە هەر بە تەنبا بىت چەند واتايە كى جىا جىا دەگەيەنېت، به لام كە لە نىئۇ كۆمەلېك پستە بىنزاودىت بەپىي سىاقى واتاكە دەردە كە وىت، پىي ناوىت نووسەر راپە بق واتاكە بىا، چەند واتايەك بە تەنېشت يەكە و بىت، ئەوه چەمكىكى فراوانتر دروست دەكەن، كە پووداوه كە چىرۇك رۇنتر دەكەت، نووسەرە چىرۇك ئاراستە يەك دىارى دەكەت لە نىئۇ دەقدا لە پىگە بەكارهىتىنى جۆراجۇرە كە پستە و دەستە واژە كانى بق چىنинى چىرۇكىك و ئەوشىوازە بەكارهىتىنى نووسەر دەبىتە پېيازى نووسەرە كە لە چۈنۈھىتى نوسين دارپشتنى چىرۇك، ئەگەر خويتەر پىشىتەر چەند چىرۇكىكى نووسەرەنلى خويتىدېتەوە بەھۆى شىۋاز و چىنинە كە هەزى نووسەرە كە دەخويتىتەوە، لە دارپشتنى پستە كاندا نووسەر بە پىويستى نازانىت ھەندى و شە ھە يە بق

خوینه‌ر لە دەقدا بە کارى بىنى چونكە لە بەھاى داپشتتە كە و چىنинە كە كەم دەكتە وە و بۇ نموونە وەك: (ھەروھا، ئەگەر، لە بەر ئەوھ... تد) چونكە خوینه‌ر پىيويستى بەم وشانە نابىت بۇ شىكىرىنى وە ئەگەر وابىت ئەوھ هونھرى چىرۆك لواز دەبىت و بەرھو و تار دەچىت خوينه‌ر لە مەبەست وئامانجى نووسەر دەگات لە نىتو دەقدا كە زىاتر هونھرى تىدا بە كاربىت كارامەيى نووسەر لە وەدایە كە چەند خۆى لەم جۆرە داپشتتە و تارىيە بە دوورىگىرىت و لە بە يەك بەستنى وشە و پستە كان دەتونانىت لە چىرپىدا ئامانجى خۆى بگوازىتە وە لاي خوينه‌ر پستەيەك يان دەستە واژەيەك بەپىي وشەي بەستنە وە يان ئامرازى بەستنە وە تەواوكەری پستە و دەستە واژە كانى پىيشتر دەبن^(۱) (واتاسازىي، د. طالب حسین، لا ۵۹)، لە چىرۆكدا نووسەر بېپەھوی سىستە مېڭ دەگات كە ھەر بىزىكىرىنى وشە نىپ بە دواي يەكدا، يان پىكخىستنى ئاوازەي وەك لە ھۆنزاوهدا دە بىنرىت، بەلكو چىنинىكى هونھرى پستە كانە، بۇ بەخشىنى واتاي دروستى پووداوه كان و گەيەنھر، هونھرى چىنинى ئەركىكى تايىھتى ھەيە گەياندىنى واتاو ناواھەرەكى دەقى چىرۆك، ئەوھش بەپىكخىستنى كە رەستە جيازە كانى زمان دەبىت، وەك پىكخىستنى پستە كان، پىپۈزىشە كان و بەستنە وە يان لە كاتى پىيويست بۇ واتايەكى بەھىز، لە خستنە پووچىرۆكىشدا چەندىن جۆرى چىننە ھەيە بە كاردىت بەھۆى دەستە واژەي جۆراو جۆرە وە :

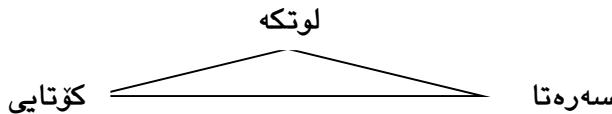
۱- چىنинىكى پشت بە زنجىرە و بە دواي يەكدا هاتنى پووداوه دەبەستىت: واتە نووسەر ئە و پستە وشانە بە كارده بات كە پەيوەست بىت لە سەرەتاوه بە پووداوه كان قوت كردن وە يان لە سەرەتاي چىرۆكدا، بۇ ئەمەش وشە و دەستە واژە تايىھتى دىايىدە كات .

۲- چىنинىكى پشت بە خستنە پووچىرۆكى كەن دەبەستىت بە وشەي وەسف و ديارى كردنى كە سىتىيان لە چۆنھىتى بىرکىرىنى وە سۆزە كانىيان، لىرەوھ سەرنجى خوينه‌ر بەرھو پووداوه كان و بىنەماكانى چىرۆك دەبات .

چۆنھىتى بىنای هونھرى نووسىينى چىرۆك :

نووسەر چىرۆك ئازادە لە چۆنھىتى داپشتتى چىرۆك كەي وشىوازە كەي، ئەوھش دەوھەستىتە سەر تواناو كارامەيى نووسەر كە چەپىگەيەك ھەلئەبئىرى و كارىگەرى زىاترى دەبىت لە سەر دەرەنەنەنەنەن ھەيە دەبىت نووسەر پووچىرۆك ئەۋەشى دابەشكىرىنى بابهىتى چىرۆك كەي بە سەر سىي بەشى دىيارى چىرۆك وەك (سەرەتاو لوتكە و گىرى و كۆرتاپىي)، چىرۆك، كارامەيى نووسەر لىرەدا لە وە دەرەدە كە وىت كە چۆن ئەوھ بەشانەي دادەپىزىي و پەيوەستە بە قەبارەي دەقى چىرۆك، ئايىا ئەوھ بەشانە بە پوون و ئاشكرا و تىپوتە سەل دەرەدە كەن ياخود شىوازى جۆراو جۆرى پىيويستە بۇ ئەوھى چىرۆك كارىگەر بىت دەبىت نووسەر ئەوھىنانە بەو شىوھىيە بئاخنېتە نىپو بەشەكانى چىرۆك كە گونجاوتىرين شىوھو داپشتتى بۇ بکات و لەگەن كورت و درېشى پووداوه كان گونجاو بىت پەخنە گران بە پىيويستى دەزانن، كە چىرۆك كورت بىت يان ئاسايىي بىت سەرەتاكەي ديار بىت، چونكە ديارە كە چېشۇ كارىگەرى چىرۆك لە سەرەتاكەيدا دەرەدە كە وىت لە خالاھدا نووسەر دەتونانىت خوينه‌ر پەلكىشى نىۋەدقى چىرۆك و بابهە كەي بکات، ھەندى جار و پىيويست دەگات كە ناونىشانى چىرۆك بىتتە سەرەتاو دەست پېيکى چىرۆك ئەگەر ناونىشان بەھىزۇ گونجاو بىت لەگەن ئامانجى دەق ئەوھ خوينه‌ر ھەر لە وىدا سەرەتاي چىرۆك دەبىنى، ئەگەر ناونىشانى كەم و كورتى لە ھىزدا تىدا بىت، بىيگومان

دەبىتە هۆی دوركە وتنەوهى خويىنەر لە خويىندنەوهى دەقەكە، دواتر ئەگەر نووسەر لە سەرتادا دەستى پىّكىرد بە گىپانەوهى وە تەواوكەرى ناونىشان دەبىئىنجا دەتونىتىپىگە ئىنچا ناوهوهى خويىنەر خوش بکات وەك لەو شىيوه يەدا دەردەكەۋىت:

كاتىك نووسەر توانى ناونىشانىنى بە هيىز دابېرىتىت ئەوه دەبىتە سەرەتاى چىرۇك وە روازەيەك بۆ خويىنەر، نووسەر لە سەرتادا كەسەكانى چىرۇك چ لە پىگەي وەسفووه بىت يان لە رىگەي ھەلس و كەوتە كانەوهى بىت بە خويىنەريان دەناسىتىنى، زانىارىيە كانىش بە شىيوه يەكى گشتى نابىت كە ئامازەي پى دەكىت نۇر پۇون بىت، چونكە دەبىتە نووسىنىيەكى ئاسايىي و چىزى خويىندنەوه لە دەست دەدات، سەرەتا تەننەيا پىگە خوشكىرىن دەبىت بۆ چونە نىو دەقەكە و پۇوداوه كانى چىرۇك، ئە و سەرەتايىش شىيوه يەجيا جىا لە وەسفى بنە ماكانى چىرۇك دەست پى دەكات، يان بە گىپانەوهى ياخود دايەلۆگ دەبىت، ئەگەر لە كەسەكان دەست پى بکات ئەو بەشى نۇرى بە وەسفى راستەوخۇرى كەسەكان دەبىت يان بە شىيوه يەناراپاستەوخۇر، لە پاستوخۇدا نووسەر يان گىپەرەوه باس لە سيفەتە كانى كەسەكان دەكات كە تىكە لە دەبىت بە پەنگ و شىيوه يە كەسەكان، وەك وەسفى بالا دەم وچاو و پەنگى پىست، ئەگەر يەك لە شىيوه كانى گىپانەوه و بە وەسفى بنە مايەكى ترى چىرۇك وەك كات ئەو ھەميشە دەبىتە هۆي دەست نىشانكىرىنى دەقى پۇوداوه كە لە سەرەتاوه بەلام نابىت بە شىيوه يەكى گشتى بىت چونكە چىزى چىرۇك كەم دەكاتە وەو، تەننەيا كاتى دەست پىكىي پۇوداوه و كاتە كانى ترى خايەنراو لە دواتر دېت كە دەكەۋىتە گىرىچنى لوتكە و دواترىش كوتايى ئىننان، لەگەل كوتايى هاتنى پۇوداوه كاتە كان تەواو دەبىت، بە پىچەوانە كاتىك پۇوداوه تىكەل بە يەك دەبن و دەكاتە لوتكە لە گىرىچىرۇك كەدا كوتايى نزىك دەبىتە، بەلام جارى وا دەبىت نووسەر چەندىن پۇوداوى ئالۇز نىشاندەدا كە بە لای خويىنەرەوە ئەولىەتلىك بەشمە ئەگەر لەوئى ئەو كارە بکات، چىرۇكە وە ھەيە، سەرەتا ئامازەيەك نىشان دەت بۆ گرىي چىرۇك بەلام بە ناتەواوى چونكە ئەگەر لەوئى ئەو كارە بکات، ئەو چىرۇكە كە تەواو دەبىت، كوتايىيەننەي چىرۇكىش شەوازى جۆراو جۆرى ھەيە، بەشىك لە پەخنە گرانى پىييان باشە كوتايى چىرۇك كەت و پېزىت چونكە كوتايى كۆكەرەوهى ناوهپۇك و مەبەستى دەقەكەي، بەلام مۇباسان ئەوھەسەن دnakات و بەلگو كاتىك روواو دەگاتە لوتكە، پېزىت بە رەپەزىايى بىزازەر ناكات، لە چىننى چىرۇكىش چەندىن شىيوه بەكاردىت وەك:

گىپانەوهى:

كە بىچىنەي بويىناتى گشتى چىرۇكە، هېچ نووسەرەك ناتوانىت خۆى لەم شىيوه يە بە دور بگىت، ئەركى گىپانەوه خستنە روى بەش و بىنە ماكانى چىرۇكە لە شىيوه يەكى ھونەريدا، ھەلۋىسىتى ئاستى زمانە لە گىپانەوهى پۇوداوى چىرۇك يان ھەوالى ئىتىپ چىرۇك، نووسەر لە گىپانەوهدا كەرەستە زمانى زۇر لە بەر دەستە و ھەلبىزاردىنى تىدا دەكات بۆ خستنە پۇويەكى گۈنجاو، زمان دەبى لەگەل سروشىتى دەقەكە تەرىپ بىت، ئەوهى لە دەقدا دەردەكەۋىت، دەشى وەرىگىردىتە سەر ھەلس و كەوتە

مرؤییه‌کانی قاره‌مان وشوین و پووداو، گیپانه‌وه زانیاری نیو چیروک پیکده‌خات و جوری به کارهیتانی زمانه‌که هله‌لده بژیریت ساده‌یه یان ئالوزه، گیپانه‌وه چهندین شیوه‌ی هه‌یه، هندی جار له‌وینه‌کان ئاماژه بق بنه‌ماکانی چیروک ده‌کات، له‌گیپانه‌وه‌شدا، چهندین پیگا هه‌یه، وهک:

- گیپانه‌وهی خودی
- گیپانه‌وهی به‌لگه‌نامه‌کان
- گیپانه‌وهی پاسته‌وحو

زمانی گیپانه‌وه هله‌لگری بابه‌تی چیروکه له‌نووسه‌ره و بق خوینه، نووسه‌ر په‌پره‌وهی سیسته‌میک ده‌کات که چنینیکی هونه‌ری بیت، ته‌کنیکی گیپانه‌وهی چیروک جیایه له گیپانه‌وهی په‌گه‌زه‌کان وهک (حیکایت و پومن) چونکه ده‌چیتته نیو شیوازه تایبه‌تی وک‌سیه‌کانی گیپانه‌وهه هر له‌ناوونیشانه‌وه سه‌ره‌لده‌دات، دهست پی‌ده‌کات، ده‌رگای چوونه‌زوره‌وهی خوینه بق نیو ده‌دق، به‌لام گیپانه‌وهی به‌هوى گورانکاریه شیوازه‌کان گورانی به‌سه‌ردا هاتوه، بق نموونه له‌گه‌ل په‌یدابونی شه‌پولی هوش به‌کارهاتنى له‌چنینی چیروکی نویدا وهک تازه‌گه‌ریه ک شیواری گیپانه‌وهشی گورپ، له‌گیپانه‌وه‌یه کی ئاسایی به‌ره و گیپانه‌وهی هه‌لس و که‌وتی ناووه‌وهی مرؤذ، چهندین هونه‌ری تر له‌نیو گیپانه‌وه‌دا سه‌ری هه‌لدا وهک مه‌نله‌لوج و مونتاج کردنی به‌ش و بنه‌ماکانی چیروک و، تیخزانی خون و ولاينه ده‌روونیه‌کان و‌هونه‌ری پاش و پیش کردنی بنه‌ماکانی چیروک، هاتنى چهندین هونه‌ری تازه‌وه له مونتاج و سیناریوو فه‌زای ده‌دق واکرد که‌وا خوینه‌ر زور ئاگای له گیپانه‌وهی ئاسایی نه‌میتت، له‌گیپانه‌وه‌دا نووسه‌ر چهند شیوازیک هه‌یه به‌کاریان دینى بق گونجاندن له‌گه‌ل که‌سی چیروک و پوولیان له پووداوه‌کاندا.

شیوه‌ی پاسته‌وحو: گیپه‌ره‌وه زمانی که‌سانی چیروک ده‌خاته پوو به‌زمانی ئوان قسه‌ده‌کات، که‌سه‌کان ناچنے شوینی گیپه‌ره‌وه یان به پیچه‌وانه‌وه وهک ده‌برپینی نیو دايه‌لتوگی که‌سه‌کان.

ناراسته‌وحو: نووسه‌ر گیپه‌ره‌وه‌یه و له‌جیاتی که‌سه‌کان ده‌دوی،
ناراسته‌وحوی سه‌ربه‌رسن: ئوهش تیکه‌ل له نیوان قه‌سه‌ی گیپه‌ره‌وه که‌سه‌کان، هه‌ردوو جیگوکی ده‌کهن^(۲۲) (تقنيات السرد، د. يمتى العيد، ص ۱۶۴) نووسه‌ر له چوارچیوه‌ی چنینی چیروکدا پیوسيتى به وردبوونه‌وهی همه‌لاينى هونه‌ره‌کانی زمان و بیناي په‌يکه‌ری چیروک، هر له چۆنیه‌تى هونانه‌وهی سه‌رها تو چوونه نیو ئالوزى گرى‌ئى چیروک وکوتايیهاتنىكى كاريگه‌ر له دوا وشه‌ئى چیروکدا، ئه‌گه‌ر نووسه‌ر په‌چاوى ئه‌م لاينه بکات، نووسه‌ريکى سه‌ركه وتوو ده‌بىت، ده‌قەكەش سوودبه‌خش ده‌بىت، فه‌زای ده‌دقى چیروک به‌و هموو لاينه‌ئى چنین هه‌لس‌نگىنە‌ری نووسه‌ر ده‌بىت.

سەرچاوه عەرببىيەكان:

- ١- اليزابيث ديل، ت: عبدالواحد لؤه لؤه، بغداد، دار الحرية، ١٩٨١.
- ٢- ببير جيرقو، ت: منذر عياش، الاسلوب والاسلوب، لبنان.
- ٣- چاكوب كورك، ت: ليون يوسف، اللغة الادب الحديث، بغداد، ١٩٨٩.
- ٤- ر.ف. جونسو، ت: عبدالالحد لؤه لؤه، بغداد، دار الحرية، ١٩٧٨.
- ٥- سۆزوان لوهافر، ت: محمد نجيب لفتة، الاعتراف بالقصة القصيرة، بغداد، ١٩٩٠.
- ٦- كولن ولسون، ت: انيس زكي حسن، المعقول واللامعقول في الادب الحديث، بيروت، ١٩٧٨.
- ٧- عبدالمنعم زكرياء القاضي، البيئة السريوية في الروائية جامعة الكويت، ٢٠٠٩.
- ٨- مسلم حسب حسين، جماليات النص الادب، لندن، ٢٠٠٧.

سەرچاوه كوردييەكان:

- ٩- ئيراهيم يونس: و: نەباز جىهانگىر پۇر، گويدىرىتىك لە ھونەرى چىرۆك نۇوسىن.
- ١٠- هۆراس، و: حميد مژين، ھونەرى شىعر، بهغان، ١٩٧٩.
- ١١- طالب حسين، واتاسازى، چاپخانەي بېزەلات، ٢٠١١.

خلاصة البحث

حبكة القصة او كتابة القصة بصورة عامة يحتاج الى قدرة الكاتب على المهارة في تفنن مقومات وبناء القصة بصورة فنية وامكانية الكاتب على المعرفة اللغوية بصورة واسعة، كتاب القصة المهتمين بهذا النوع من القصة يجب عليهم قبل كل شيء على تنظيم المفردات اللغوية والفنون الكتابية لكتابه هذا النوع من النص القصصي، حبكة القصة القصيرة تختلف اختلافاً شاسعاً عن حبكة الرواية و القصة العادمة، لأن الكاتب في هذا النوع من الحبكة يتمكن في تقصير اللغة تقسيمها بشكل ايجابي على اقسام القصة من بداية القصة ثم الى النهاية، كذلك التعامل مع الزمن والمكان والبطل والحدث)، يمكن ان يقال عند بعض القراء لماذا الاختلاف مadam المقومات الموجودة في الرواية هي نفس المقومات في القصة القصيرة، ونقول الاختلاف هو التعامل مع اللغة في كلا الجنسين في الادب، فان هيكل القصة القصيرة، يظهر حيويتها عند ايصال المعنى بصورة غزيرة وقصيرة، فان الكاتب، في بعض الاحيان يخط بعض اشكال هذه المقومات ويجبر القارئ الى فهم القصة بصورة غير مباشرة، لهذا النوع من النسج يحتاج الى كتاب لهم مهارات ومستوى ثقافي وكتابي عالي للتفنن في كتابه واختيار لفظه القصة.

Abstract

As a general the grid of the story or the writing of the story needs the capacity or the competence of the written or the author how to construction the story artic ally and his wide authority about the language cognition. To get attention to this kind of the story, before everything, he must organize his language lexically to author this kind of story text. The grid of short story is different than the other kinds, because to grid of this kind of story the author can finalize his language and positively classification, on the part of the story from the beginning to the final of the story ad how he treats with tine, hero, and events. It must be possible to ask (if the rules are some in the story and the Novel why we make difference? We can say that the different between the contains in how to treat with language in these two kinds. The body of the story, we can communicate more meaning in a short expression.